

get kortere frist end den, man giver, hvis der f.eks. er nogle, der skal bygge en carport, og man derfor skal ændre lokalplanen.

På intet tidspunkt har man gjort noget for at få en bred og grundig debat om kommunalreformen, hverken i Folketinget eller med befolkningen. Hver gang vi stiller spørgsmål om, hvordan dette eller hint skal komme til at fungere i praksis, hvordan den enkelte borger helt konkret skal opleve det, der sker, hvad der helt konkret til at ske med den enkelte ansatte, så får vi at vide, at det er noget, man vil se på senere, bagefter, når tingene skal føres ud i virkeligheden. Vi synes, det er dybt bekymrende at skulle lovgive om så stor en reform, uden at vi kan få noget svar på, hvordan det skal fungere i praksis.

Kl. 14.30

Man har heller ikke villet gennemføre nogen analyser af, hvad de økonomiske konsekvenser bliver. Tværtimod vil man først lave hele den sidste del af reformen, som handler om den økonomiske fordeling, næste år efter at kommunalvalgene er blevet gennemført, så vi ved ikke præcis, hvad de økonomiske konsekvenser bliver. Det er meningen, at der skal lovgives om at flytte opgaver ud, uden at vi ved, om kommunerne har den fornødne økonomi til at løfte de opgaver.

Man har heller ikke villet se på, hvad de ligestillingsmæssige konsekvenser er af den her reform. Ligestillingsministeren har fuldstændig afvist, at det overhovedet kunne være interessant, selv om man egentlig tidligere har vedtaget, at der skal laves ligestillingsmæssige konsekvensgennemgange af lovgivning.

Reformen har jo ikke kun betydning for, hvor mange kvinder der kommer til at sidde i kommunalbestyrelser og regionsråd, det er selvfølgelig væsentlig nok, men reformen kommer også til at få konsekvenser for ligestillingen i Danmark, hvis det betyder en dårligere velfærd, hvis det betyder dårligere omsorg for vores børn og vores ældre og betyder meget længere afstande f. eks. til daginstitutioner.

Det betyder noget for ligestillingen, og derfor kan jeg selvfølgelig godt forstå, at regeringen ikke er interesseret i at lave en analyse af de ligestillingsmæssige konsekvenser, men jeg synes, det er ret sigende, at den ikke vil gøre det.

Vi har heller ikke kunnet få noget at vide om, hvad konsekvenserne præcis bliver for de ansatte. Man bliver ved med at snakke om jobgaranti, men uden at man vil give en reel jobgaranti, og de offentligt ansatte bliver meget naturligt mere

og mere utrygge, som man også kan se af den pressemeddelelse, de offentligt ansatte har udsendt i dag, hvor de efterlyser fair play ved kommunalreformen, efterlyser, at man begynder at tage hensyn til de offentligt ansatte og f.eks. sikrer, at de nedskæringer, som alle regner med kommer, kommer til at ske ved naturlig afgang.

Når jeg har siddet og kigget på hele det her kompleks, alt det, man er i gang med at gennemføre, så er jeg kommet til at tænke på min søn, der tit får sådan en legokonstruktion. Så ligger der en kasse med en masse legoklodser, og vi bruger lang tid på at bygge dem op. Når vi så har bygget dem op, så giver han sig tit til at hive det fra hinanden igen, og så sidder han der med en masse klodser og prøver at bygge noget nyt. Efter et stykke tid vil han gerne bygge det oprindelige igen, men det kan aldrig helt lade sig gøre, for hvordan var det nu lige? – og nogle af klodserne mangler.

Jeg tror, at indenrigsministeren måske også har leget med legoklodser, da han var barn, og kan huske, hvordan det der med, at man kan rive noget ned, og så kan man bygge op igen, er. Men legoklodserne og legokonstruktionerne dengang var noget mere simple end de meget udviklede tekniske konstruktioner, Lego laver i dag, som er meget svære at samle igen og også svære at samle i første omgang.

Men den offentlige sektor i Danmark handler altså ikke om legoklodser, det er levende mennesker af kød og blod.

Hvis man begynder at splitte de faglige miljøer med de levende mennesker af kød og blod ad, så risikerer man, at de forsvinder bagefter, og at de mennesker, de skulle tage sig af, som også er af kød og blod, faktisk kommer til at lide under, at man har revet konstruktionen fra hinanden, og at den ikke lige er til at bygge op igen, hvis man opdager, at det faktisk var forkert, at man rev den fra hinanden.

Jeg synes, at det mest uhyggelige er på socialområdet, hvor man jo direkte i aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti skrev, at hvis det nu viste sig, at den konstruktion, man så laver på det sociale område, når man har revet den nuværende konstruktion ned, ikke virker, jamen så kan man gå tilbage til det gamle igen.

Man kan da ikke behandle et område med nogle af de mennesker, der har allermest behov for hjælp på den måde, at det er sådan en legokonstruktion, man kan rive ned og bygge noget nyt op og så håbe på, at det går godt, og man er